

Architectuur in de provincie

Realisaties in Oost-Vlaanderen 1963 - 1993

EIGEN WONING ARCHITECT

Kapellekouter 50, Sint-Lievens-Houtem - arch. Ignace Van der Kelen - 1981/1982

Het programma van het gebouw is dubbel: een woning met een architectenpraktijk. Op het gelijkvloers vindt men hal, bureel, garage, berging, living, eethoek, keuken en twee terrassen. De verdieping omvat drie slaapkamers, een badkamer, dressing, zolder en een archieftruimte.

Het geheel kan geklasseerd worden als moderne openbouw en is uitgevoerd in traditionele materialen.

DRIE KANTOREN MET VIER APPARTEMENTEN

Hoogstraat 47, Haaltert - arch. Dirk Coopman & Tony De Winter- 1983

Aan het exuberante van rijen huizen die opgeteld in hun diversiteit resulteren in lintbebouwing, werd in 1983 geparticipeerd door te midden van zo'n lint een pirouette te maken. Een hapering meer werd toegevoegd aan deze verbrokkelde aaneenschakeling. Deze Vlaamse architecturale wanorde werd vormgevingsprincipe: een onvermogen werd tot doel verheven. Een decompositie met geometrische figuren op het verst van hun uiteenliggendheid gesteld, staat bovenop de elkaar scheef tegemoetkomende muren. Classicistische vormgevingsprincipes als symmetrie, orde, harmonie, strengheid en zuiverheid, begin tachtigerjaren weer in de mode, zijn buiten spel gezet door de feestelijke vrijheid van hun omgekeerden.

DOE-HET-ZELF ZAAK VAN DE VELDE

Zelebaan 106, Lokeren - arch. Dirk Coopman - 1988/1989-1990

Deze economische sculptuur participeert aan de accelererende auto-mobiliteit van de autostrade. De morfologische climax bestaat uit de zonneblindenbatterij, de glazen hellende cocon, de vooroverstuikende kolommen, de golvende kroonlijst, het glooiend wentelende zonneblind, het vliegend tapijt en de botsing van al deze elementen.

Een weergave van het bestaan van de gelijktijdigheid der tegenstellingen: het gebouw staat stil en deze stilstand wordt geafwezigd door de beweging die er niet is te tegenwoordigen. De oppositie vorm-functie vertoont zich manifest tussen morfodigestie en transfunctionaliteit. Deze architectuur provoceert functies, ze 'dient' niet meer, ze ontlokt, ze werkt in op mensen doch ook op cijfers en in beide richtingen samen werkt ze als een krachtig vermogen.

